Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

►M5 RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1977

om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier

(77/799/EØF) ◄

(EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets direktiv 79/1070/EØF af 6. december 1979 om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter	L 331	8	27.12.1979
►M2	Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992	L 76	1	23.3.1992
►M3	Rådets direktiv 2003/93/EF af 7. oktober 2003	L 264	23	15.10.2003
►M4	Rådets direktiv 2004/56/EF af 21. april 2004	L 127	70	29.4.2004
►M5	Rådets direktiv 2004/106/EF af 16. november 2004	L 359	30	4.12.2004
►M6	Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006	L 363	129	20.12.2006

Ændret ved:

►A1	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►A2	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►A3	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►A4	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

Berigtiget ved:

►C1	Berigtigelse, EFT L 346 af 2.12.1981, s. 24 (00/0000)			

▼B
▼M5

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1977

om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier

(77/799/EØF)

▼B

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Skattesvig og skatteunddragelse, der rækker ud over medlemsstaternes grænser, fører til budgetmæssige tab og til krænkelse af princippet om skattemæssig retfærdighed og kan fremkalde fordrejning af kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene; herved påvirkes det fælles markeds funktion;

Rådet vedtog af disse grunde den 10. februar 1975 en resolution om de foranstaltninger, der skal træffes af Fællesskabet med henblik på bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse af international karakter ([3]);

i betragtning af dette problems internationale karakter er nationale foranstaltninger, hvis virkninger ikke rækker ud over statsgrænserne, utilstrækkelige, og samarbejdet mellem myndighederne på grundlag af bilaterale aftaler er ligeledes ude af stand til at imødegå de nye former for skatteunddragelse og skattesvig, som i stadig højere grad antager multinational karakter;

samarbejdet mellem skattemyndighederne inden for Fællesskabet bør derfor styrkes i overensstemmelse med fælles regler og principper;

medlemsstaterne bør efter anmodning udveksle oplysninger om enkeltsager, og den stat, der anmodes herom, skal foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger;

medlemsstaterne bør også uopfordret udveksle alle oplysninger, der skønnes nødvendige for en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat, i særdeleshed i tilfælde af fiktiv overførsel af overskud mellem virksomheder i forskellige medlemsstater, eller hvor der med henblik på opnåelse af skattefordele foregår sådanne transaktioner mellem virksomheder i to medlemsstater via en tredje stat, eller hvor der af en eller anden grund er foretaget eller kan foretages skatteunddragelse;

det er vigtigt at tillade, at repræsentanter for en medlemsstats skattemyndigheder kan opholde sig på en anden medlemsstats territorium, når disse to stater ønsker det;

([1]) EFT nr. C 293 af 13. 12. 1976, s. 34.
([2]) EFT nr. C 56 af 7. 3. 1977, s. 66.
([3]) EFT nr. C 35 af 14. 2. 1975, s. 1.

▼B

der bør skabes sikkerhed for, at oplysninger, der videregives som led i et sådant samarbejde, ikke meddeles uvedkommende personer, således at borgernes og virksomhedernes grundlæggende rettigheder overholdes; medmindre der gives bemyndigelse fra den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, er det derfor nødvendigt, at de medlemsstater, som modtager disse oplysninger, kun anvender dem til skattemæssige formål eller med henblik på at lette retsforfølgning af personer, som ikke overholder skattelovgivningen i disse stater; den må ligeledes give disse oplysninger samme grad af fortrolighed, som de havde i den stat, de hidrører fra, hvis denne kræver det;

der bør gives medlemsstaterne ret til at afslå at foretage efterforskning eller at videregive oplysninger, når lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som anmodes om at fremskaffe oplysningerne, ikke tillader dens egne skattemyndigheder hverken at udføre disse undersøgelser, at fremskaffe eller at anvende disse oplysninger til egne formål, eller når denne videregivelse vil være i modstrid med almene interesser eller fører til udbredelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel fremstillingsmetode eller endelig, når den medlemsstat, for hvilken oplysningerne er bestemt, af faktiske eller af retslige årsager ikke er i stand til at foretage en tilsvarende videregivelse af oplysninger;

et samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er nødvendigt med henblik på en løbende undersøgelse af samarbejdsprocedurer og erfaringsudveksling på de pågældende områder, navnlig med hensyn til fiktiv overførsel af overskud inden for grupper af virksomheder, for at forbedre disse procedurer og udarbejde hensigtsmæssige fællesskabsbestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

▼M5

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler, i overensstemmelse med dette direktiv, alle oplysninger, der gør det muligt for dem at foretage en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat, samt alle oplysninger vedrørende fastsættelse af afgifter på forsikringspræmier, der er nævnt i artikel 3, sjette led, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, skatter og andre foranstaltninger ([1]).

▼B

2. Som indkomst- og formueskatter anses, uanset opkrævningsmetoden, alle skatter, der pålignes på grundlag af hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

▼A1

3. På nuværende tidspunkt er de i stk. 2 omhandlede skatter især følgende:

i Belgien:

Impôt des personnes physiques—Personenbelasting

Impôt des sociétés—Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales—Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents—Belasting der niet-verblijfhouders

([1]) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

▼A1

i Danmark:

Indkomstskat til staten

Selskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Sømandsskat

Den særlige indkomstskat

Kirkeskat

Formueskat til staten

Bidrag til dagpengefonden

i Tyskland:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

i Grækenland:

Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων

Φόρος ακινήτου περιουσίας

i Spanien:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas

Impuesto sobre Sociedades

Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas

i Frankrig:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

i Irland:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

i Italien:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

▼A1

i Luxembourg:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

i Nederlandene:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

i Østrig:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Grundsteuer

Bodenwertabgabe

Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben

i Portugal:

Contribuição predial

Imposto sobre a indústria agrícola

Contribuição industrial

Imposto de capitais

Imposto profissional

Imposto complementar

Imposto de mais-valias

Imposto sobre o rendimento do petróleo

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes

i Finland:

Valtion tuloverot—de statliga inkomstskatterna

Yhteisöjen tulovero—inkomstskatten för samfund

Kunnallisvero—kommunalskatten

Kirkollisvero—kyrkoskatten

Kansaneläkevakuutusmaksu—folkpensionsförsäkringspremien

Sairausvakuutusmaksu—sjukförsäkringspremien

Korkotulon lähdevero—källskatten på ränteinkomst

Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero—källskatten för begränsat skattskyldig

Valtion varallisuusvero—den statliga förmögenhetsskatten

Kiinteistövero—fastighetsskatten

i Sverige:

Den statliga inkomstskatten

Sjömansskatten

Kupongskatten

▼A1

Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta

Den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.

Den statliga fastighetsskatten

Den kommunala inkomstskatten

Förmögenhetsskatten

i Det Forenede Kongerige:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

▼A4

i Den Tjekkiske Republik:

Daně z příjmů

Daň z nemovitostí

Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí

Daň z přidané hodnoty

Spotřební daně

i Estland:

Tulumaks

Sotsiaalmaks

Maamaks

på Cypern:

Φόρος Εισοδήματος

'Εκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας

Φόρος Κεφαλαιουχικών Κερδών

Φόρος Ακίνητης Ιδιοκτησίας

i Letland:

iedzīvotāju ienākuma nodoklis

nekustamā īpašuma nodoklis

uzņēmumu ienākuma nodoklis

i Litauen:

Gyventojų pajamų mokestis

Pelno mokestis

Įmonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis

Žemės mokestis

Mokestis už valstybinius gamtos išteklius

Mokestis už aplinkos teršimą

Naftos ir dujų išteklių mokestis

Paveldimo turto mokestis

i Ungarn:

személyi jövedelemadó

▼A4

társasági adó

osztalékadó

általános forgalmi adó

jövedéki adó

építményadó

telekadó

i Malta:

Taxxa fuq l-income

i Polen:

Podatek dochodowy od osób prawnych

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Podatek od czynności cywilnopranych

i Slovenien:

Dohodnina

Davki občanov

Davek od dobička pravnih oseb

Posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic

i Slovakiet:

daň z príjmov fyzických osôb

daň z príjmov právnických osôb

daň z dedičstva

daň z darovania

daň z prevodu a prechodu nehnuteľností

daň z nehnuteľností

daň z pridanej hodnoty

spotrebné dane

▼M6

i Bulgarien:

данък върху доходите на физическите лица

корпоративен данък

данъци, удържани при източника

алтернативни данъци на корпоративния данък

окончателен годишен (патентен) данък

▼M6

i Rumænien:

impozitul pe venit

impozitul pe profit

impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

impozitul pe clădiri

impozitul pe teren.

▼B

4. Stk. 1 finder også anvendelse på alle skatter af samme eller lignende art, som i fremtiden vil kunne blive opkrævet i tillæg til eller i stedet for de i stk. 3 omhandlede skatter. Medlemsstaternes kompetente myndigheder giver hinanden og Kommissionen meddelelse om tidspunktet for disse skatters ikrafttræden.

▼A1

5. Udtrykket »kompetent myndighed« betegner:

i Belgien:

De Minister van financiën or an authorized representative

Le Ministre des finances or an authorized representative

i Danmark:

Skatteministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Tyskland:

Der Bundesminister der Finanzen or an authorized representative

i Grækenland:

Το Υπουργείο Οικονομικών or an authorized representative

i Spanien:

El Ministro de Economía y Hacienda or an authorized representative

i Frankrig:

Le ministre de l'économie or an authorized representative

i Irland:

The Revenue Commissioners eller deres befuldmægtigede stedfortrædere

i Italien:

▼M4

Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali or his authorised representatives

▼A1

i Luxembourg:

Le ministre de finance or an authorized representative

i Nederlandene:

De minister van financiën or an authorized representative

i Østrig:

Der Bundesminister für Finanzen or an authorized representative

i Portugal:

O Ministro das Finanças or an authorized representative

▼A1

i Finland:

Valtiovarainministeriö or an authorized representative

Finansministeriet or an authorized representative

i Sverige:

▼M4

Chefen för Finansdepartementet or his authorised representative

▼A1

i Det Forenede Kongerige:

▼M3

The Commissioners of Customs and Excise eller en befuldmægtiget stedfortræder for de ønskede oplysninger vedrørende skatter på forsikringspræmier eller punktafgifter

The Commissioners of Inland Revenue eller en befuldmægtiget stedfortræder for alle de øvrige oplysninger

▼A4

i Den Tjekkiske Republik:

Ministr financí or an authorised representative

i Estland:

Rahandusminister or an authorised representative

på Cypern:

Υπουργός Οικονομικών eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Letland:

Finanšu ministrs eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Litauen:

Finansų ministras eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Ungarn:

A pénzügyminiszter eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Malta:

Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Polen:

Minister Finansów eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Slovenien:

Minister za finance eller en befuldmægtiget stedfortræder

i Slovakiet:

Minister financií eller en befuldmægtiget stedfortræder

▼M6

i Bulgarien:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

i Rumænien:

Ministerul Finanţelor Publice eller en befuldmægtiget stedfortræder.

▼B

Artikel 2

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode en anden medlemsstats kompetente myndighed om at meddele de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger vedrørende enkeltsager. Den kompetente myndighed i den stat, til hvilken anmodningen er rettet, er ikke forpligtet til at efterkomme denne anmodning, hvis det viser sig, at den kompetente myndighed i den stat, der har fremsat anmodningen, ikke har udtømt sine egne sædvanlige oplysningsmuligheder, som den efter omstændighederne kunne have udnyttet for at fremskaffe de ønskede oplysninger uden risiko for ikke at opnå det tilstræbte resultat.

2. Med henblik på meddelelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger lader den kompetente myndighed i den stat, der er anmodet om oplysningerne, foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger, for så vidt det skønnes påkrævet.

▼M4

For at tilvejebringe de ønskede oplysninger forholder den myndighed, til hvilken ansøgningen er rettet, eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sin egen medlemsstat.

▼B

Artikel 3

Automatisk udveksling af oplysninger

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler uden forudgående anmodning regelmæssigt de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger for så vidt angår grupper af tilfælde, som de fastsætter i overensstemmelse med den i artikel 9 omhandlede konsultationsprocedure.

Artikel 4

Uopfordret udveksling af oplysninger

1. Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed meddeler, uden forudgående anmodning, de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger, som den har kendskab til, til den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende tilfælde:

a) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en unormal skattenedsættelse eller skattefritagelse i den anden medlemsstat;

b) en skattepligtig opnår i én medlemsstat en skattenedsættelse eller skattefritagelse, der skulle medføre skatteforhøjelse eller beskatning i den anden medlemsstat;

c) forretninger mellem en skattepligtig i én medlemsstat og en skattepligtig i en anden medlemsstat, i forbindelse med hvilke der indgår et fast driftssted for disse eller en eller flere tredjemænd i et eller flere andre lande, vil kunne indebære, at der opnås en skattebesparelse i en af disse medlemsstater eller i dem begge;

d) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en skattebesparelse som følge af fiktive interne overførsler af overskud inden for grupper af virksomheder;

e) når der i en medlemsstat som følge af oplysninger, der er meddelt af den kompetente myndighed i den anden medlemsstat, indsamles oplysninger, som kan anvedes ved skatteansættelsen i denne anden medlemsstat.

▼B

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan i henhold til den i artikel 9 fastsatte konsultationsprocedure udvide den i stk. 1 fastsatte udveksling af oplysninger til andre end de deri omhandlede tilfælde.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan i ethvert andet tilfælde uden forudgående anmodning meddele hinanden de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 5

Frist for videresendelse

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er blevet anmodet om at fremskaffe oplysninger i henhold til de foregående artikler, videregiver disse så hurtigt som muligt. Hvis fremskaffelsen af disse oplysninger støder mod forhindringer eller afvises, skal nævnte kompetente myndighed omgående give meddelelse herom til den myndighed, der har fremsat anmodning om oplysningerne, idet den angiver forhindringernes art eller årsagerne til afvisningen.

Artikel 6

Samarbejde med repræsentanter fra den stat, som oplysningerne er bestemt for

Ved anvendelse af foranstående bestemmelser kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, og den kompetente myndighed i den stat, som oplysningerne er bestemt for, i henhold til den i artikel 9 omhandlede konsultationsprocedure aftale at give tilladelse til, at repræsentanter for skattemyndighederne i sidstnævnte stat opholder sig i den anden stat. Gennemførelsesbestemmelserne til denne bestemmelse fastlægges i overensstemmelse med samme procedure.

Artikel 7

Bestemmelser vedrørende tavshedspligt

▼M4

1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til i medfør af dette direktiv, skal hemmeligholdes i den pågældende stat på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til denne stats nationale lovgivning. Under alle omstændigheder må sådanne oplysninger:

— kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med afgiftsfastsættelsen eller den administrative kontrol hermed

— endvidere kun bringes frem ved en retlig procedure eller en administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed og kun over for personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; disse oplysninger kan dog videregives under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette

— i intet tilfælde anvendes til andet end skattemæssige formål eller i forbindelse med en retlig procedure eller administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed.

Endvidere kan medlemsstater beslutte, at oplysningerne anvendes ved ansættelse af andre skatter, toldafgifter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF ([1]).

([1]) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

▼B

2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat, hvis lovgivning eller administrative praksis for så vidt angår indenlandske spørgsmål fastsætter snævrere grænser end dette stykke, til at fremskaffe oplysninger, hvis ikke den stat, oplysningerne er bestemt for, forpligter sig til at overholde disse snævrere grænser.

3. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, tillade, at de pågældende oplysninger anvendes til andre formål i den stat, oplysningerne er bestemt for, når en sådan anvendelse i henhold til den førstnævnte stats egen lovgivning er mulig, for så vidt angår samme formål og under samme omstændigheder.

4. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat skønner, at de oplysninger, som den har modtaget fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kan være til nytte for den kompetente myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne tredje medlemsstats kompetente myndighed efter aftale med den kompetente myndighed, som har fremskaffet dem.

Artikel 8

Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger

▼M4

1. Dette direktiv forpligter ikke en medlemsstat, som er blev anmodet om oplysninger, til at foretage undersøgelser eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med lovgivningen eller den administrative praksis for den kompetente myndighed i den pågældende stat at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger.

▼B

2. Videregivelse af oplysninger kan nægtes, såfremt en sådan meddelelse vil indebære udbredelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis udbredelse ville stride mod almene interesser.

▼M4

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille samme type oplysninger til rådighed.

Artikel 8a

Meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af lignende instrumenter i den medlemsstat, anmodningen rettes til, adressaten alle instrumenter og beslutninger fra de administrative myndigheder i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, som vedrører anvendelsen på dens område af skattelovgivning, der er omfattet af dette direktiv.

2. I anmodninger om meddelelse skal det være angivet, hvad der er genstand for det instrument eller den beslutning, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.

3. Den myndighed, anmodningen rettes til, informerer straks den myndighed, der har fremsat anmodningen, om sit svar på meddelelsesanmodningen og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten fik meddelelse om beslutningen eller instrumentet.

▼M4

Artikel 8b

Samtidig kontrol

1. Hvis en eller flere skattepligtige personer er i en skattemæssig situation af fælles eller komplementær interesse for to eller flere medlemsstater, kan disse medlemsstater aftale at foretage samtidig kontrol på deres eget område med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger, hvis det forekommer mere effektivt end en kontrol gennemført af én medlemsstat alene.

2. Den enkelte medlemsstats kompetente myndighed identificerer på uafhængig vis de skattepligtige personer, den ønsker at gøre til genstand for samtidig kontrol. Den underretter de respektive kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, der berøres af sager, som efter dens opfattelse bør gøres til genstand for samtidig kontrol. Den skal så vidt muligt begrunde sit valg ved at videregive de oplysninger, der førte til beslutningen. Den anfører, hvornår en sådan kontrol bør foretages.

3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Ved modtagelsen af et forslag om samtidig kontrol skal den kompetente myndighed meddele den anden myndighed, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller give den et begrundet afslag.

4. De enkelte kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant med ansvar for overvågning og koordinering af kontrollen.

▼B

Artikel 9

Konsultationer

1. Med henblik påanvendelsen af dette direktiv finder der konsultationer sted, i givet fald i et udvalg, mellem:

— de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater efter anmodning fra den ene af disse medlemsstater, når der er tale om bilaterale spørgsmål;

— alle medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen på Kommissionens eller en af de pågældende myndigheders anmodning, når der ikke udelukkende er tale om bilaterale spørgsmål.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan kontakte hinanden direkte. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indbyrdes træffe aftale om, at nogle af dem udpegede myndigheder tager direkte kontakt med hinanden i særlige tilfælde eller i bestemte grupper af tilfælde.

3. Når de kompetente myndigheder træffer aftale om bilaterale spørgsmål, som omfattes af dette direktiv, bortset fra afgørelser i særlige tilfælde, underretter de snarest muligt Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente, myndigheder.

Artikel 10

Udveksling af erfaringer

Medlemsstaterne følger sammen med Kommissionen til stadighed det samarbejde, der finder sted i henhold til dette direktiv, og udveksler alle de erfaringer, de har gjort, særlig med hensyn til interne afregningspriser inden for gruppen af virksomheder, for at forbedre samarbejdet og i givet fald udarbejde bestemmelser for de pågældende områder.

▼B

Artikel 11

Anvendelse af videregående bestemmelser for bistand

Udførelsen af videregående forpligtelser til at udveksle oplysninger på grundlag af andre retsakter berøres ikke af foranstående bestemmelser.

Artikel 12

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1979 og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de senere vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.